

var ensilage i den, kunne jeg få et indtryk af kvaliteten. Nu var jeg antagelig særlig uheldig, for det jeg så mindede i høj grad om rigtig dårlig roetopensilage — mørkfarvet og stinkende var det i hvert fald.

Jeg fik altså det indtryk, at vel kan der ensileres i jordkuler; men godt er det ikke. Det eneste, der taler til gunst for metoden, er, at der kun er små anlægsudgifter, og at disse kuler, hvor kvæget går ude i folde hele året, kan anbringes rundt om ved foldene således, at fodringen ikke kræver meget arbejde. Det sidste kunne for øvrigt opnås lige så godt ved at placere siloer de pågældende steder.

Landøkonomisk ungdomsarbejde i U. S. A. specielt med henblik på de 14—21 årige.

Af Carl Gustav Gamst Nielsen.

»Future Farmers of America« (herefter benævnt F. F. A.) er en organisation for unge landmænd i alderen 14—21 år, som går til landbrugsfaglig undervisning i den offentlige højskole. Den amerikanske højskole adskiller sig fra den danske derved, at den er kommunal, at undervisningen er gratis, at den er 4-årig, at skoleåret er på 36 uger à 5 dage (fra 1. september til 31. maj), og at eleverne bor hjemme. Transporten af eleverne til og fra skolen morgen og aften besørger af specielle skolebusser, eller forældrene kører deres børn til skolen i egen bil.

Det er ikke alle højskoler, der har landbrugsfaglig undervisning. Kun hvor der i et skoledistrikt melder sig et behov herfor, ansættes der en landbrugslærer og stiftes en afdeling af F. F. A. Læreren lønnes halvt af staten, halvt af den kommune, skolen ligger i. Den landbrugsfaglige undervisning er fri, men for medlemsskabet i F. F. A. betales der 75 cents årligt (1 dollar à 100 cts = 6,92 kr.). De 50 cents går til stats-F. F. A.-organisationen, de 25 cents beholdes i lokalafdelin-

gen. Der skal melde sig ca. 40 elever, for at der ansættes en landbrugslærer på en højskole.

Medlemsskabet i F. F. A. er begrænset til elevens 21. år, og han kan gå ind i F. F. A., når han som 14-årig går fra den almindelige skole over i højskolen. Den elev, der går ind i F. F. A., skal samtidig med, at han deltager i den landbrugsfaglige undervisning de 4 år, højskolen varer, udføre praktisk arbejde hjemme på gården. Dette arbejde fortsætter de fleste elever med også efter skolens ophør, indtil de som 21-årige går ud af F. F. A.

Skulle det hændte, at en dreng fra et ikke-landbohjem ønsker at gå landmandsvejen, så kan han klare det pligtige praktiske arbejde på to måder. Hvis hans forældre har en have, kan han udføre et arbejde i havebrug. Står hans hu imidlertid til planteavl i større stil eller til et eller andet hus-

Fig. 1. Interiør fra klasseværelset for F. F. A.'ere på højskolen. Som det fremgår af teksten er amerikanernes »highschool« ikke det samme som en dansk folkehøjskole, men en kommunal fortsættelsesskole med fagligt betonet undervisning. Bemærk F. F. A.-emblemet på væggen mellem de 2 billeder.

dyr, så må han alliere sig med en landmand, som vil stille et stykke jord til rådighed eller give husly for dyr mod passende leje.

Foruden at undervise i klasseværelset er det landbrugslærerens opgave at besøge elevernes hjem eller arbejdsplads og vejlede og føre tilsyn med det praktiske arbejde. Dette specielle F. F. A.-program udgør en af de mest effektive metoder for undervisning gennem praktiske arbejder.

Den nationale F. F. A. blev stiftet i byen Kansas City i staten Missouri i efteråret 1928. Den tæller i dag 300 000 medlemmer og gør krav på at være verdens største »forening for unge landmænd«. Det skal nok passe. Amerika er et stort land. F. F. A. samarbejder med det amerikanske undervisningsministerium og er underlagt såvel unionens som de enkelte staters love om undervisning. F. F. A.'s hovedkvarter er i det amerikanske undervisningsministerium i Washington D. C., men de årlige nationale F. F. A.-generalforsamlinger holdes i Kansas City.

I hver stat er der en F. F. A.-styrelse sammensat af professorer ved universiteternes landbrugsfakultet. En statsansat skoleinspektør overvåger F. F. A.-undervisningen. Foruden disse myndigheder har de unge landmænd deres egne lokal-, stats- og nationale styrelse, valgt af dem selv og blandt dem selv.

For at få et indtryk af, hvordan maskineriet i F. F. A. arbejder, så lad os tage en elev i en lokal F. F. A.-afdeling et sted i Wisconsin. Lad os kalde ham *Loren*. Det er et almindeligt drengenavn i U. S. A. Lorens far har en gård på 75 tdr. ld., og der er en besætning på 23 malkekøer + opdræt (Holsten-Frisere). Loren fortsatte i højskolen, da han som 14-årig var færdig med den almindelige skole. Han gik til landbrugsfaglig undervisning og blev medlem af F. F. A. Lad os først se, hvad han lærer teoretisk.

Som tidligere omtalt varer skolen i 36 uger à 5 dage = 180 dage årligt i 4 år, ialt 720 dage. De har 1 times landbrugsfaglig undervisning daglig og får følgende ialt 720 timer i dette emne. Dagens resterende 5 skoletimer er besat med andre specielle emner som kemi, fysik, historie o. s. v.

I det første skoleår lærer F. F. A.-eleverne planteavl, jordbunds- og gødningslære. Andet år husdyrbrug, fodringslære, sygdomme, bedømmelse og udvalg af husdyr. Bedømmelsen foregår på gårde, dyrskuer og markeder. Med læreren som leder kører klassen ud i skolebussen. (De kan sagtens, Onkel Sam betaler! Vi andre måtte stampe i pedalerne, når vi skulle ud på den slags ture). Tredie år har de sløjd, rebsplejsning og maskinlære.

På større højskoler med lokaler og materiel dertil reparerer eleverne traktorer og andre maskiner. På mindre skoler må de nøjes med at male traktoren og iøvrigt forarbejde træ. Fjerde år har de driftsøkonomi, herunder salg, prisforandringer og deres årsager, landbrugsregnskab og endnu 6—8 ugers sløjd og andet værkstedsarbejde. Det er alt i alt en alsidig og grundig teoretisk undervisning, der her gives. Alligevel går F. F. A.'s program ikke landbrugsskolerne i bedene. Der er stadigt mere at lære for en landmand, som vil gå på de vinterkursus for landmænd, som afholdes på universiteterne.

Da Loren begyndte på sin landbrugsfaglige undervisning og blev medlem af F. F. A., var han allerede klar til at lægge ud med et praktisk arbejde med kvæg og svin på længere sigt. Det står enhver F. F. A.'er frit at vælge det emne, han ønsker at arbejde med i praksis. Han kan eksempelvis hellige sig høns eet år og dyrke løg det næste år. Fra F. F. A.'s ledelse ser man dog helst, at eleverne arbejder med een og samme ting over een årrække. Meningen hermed er, at eleven skal kunne bygge noget virkeligt op og få det til at vokse i omfang og økonomisk udbytte.

Da Loren begyndte sit F. F. A.-program, havde han allerede 3 køer og en kvie som sin ejendom. Det kom sig af, at en mand, fra hvem Lorens far købte en ko, som havde kælvet, gjorde salget betinget af, at Loren fik kalven som ejendom. Loren var 7 år på det tidspunkt, han fik den kalv. I sit andet F. F. A.-år mistede han en ko, men købte en ny i stedet. Endvidere opdrættede han to tyrekalve. Den ene var fra en af hans egne køer, den anden købte han af sin far for 50 dollars. Desuden solgte han en tyrekalv på markedet.

I kompagni med sin far lagde han i sit andet år ud med svi-neopdræt, samtidig med, at han arbejdede videre med kvæget. Han solgte en ko og købte en avlsorne og en drægtig gylt, som nedkom med 7 levedygtige grise. Svinene er af Duroc-Jersey racen. De gør sig bemærkede ved at være rødhårede, og søerne har sjældent mere end 10 patter. Endnu en orne og en gylt med 8 grise blev indkøbt. Grisefamilien voksede til 48 leveringstjenlige svin. Desværre blev der stjålet 9 svin en nat, kort før de skulle føres til markedet. 11 gylte blev beholdt til løbning ved en nyindkøbt orne. Resten blev så solgt. Eftersom far og søn står halvt skade om svinene, så får Loren den halve nettoindtægt herfra. Nu i sit fjerde F. F. A.-år ejer han halvparten i 10 søer og en orne og ejer helt og holdent 3 malkekøer, 5 kvier (heraf 2 indkøbte) og en tyrekalv på 6 måneder.

Eftersom Loren er i skole fra kl. 9 til 16 i ugens 5 første dage, så må hans far delvis passe køerne. Loren betaler sin far for det antal timer, der går med pasning af hans køer, for dyrlægebesøg, medicin, foder og hvad der ellers kan blive af udgifter. Men når dette er betalt, så er resten af den indtægt, køerne giver i mælkepenge og salg af dyr, ubeskåret Lorens.

I de første 3 F. F. A.-år, som nu er gået, har han haft en nettoindtægt på 3000 dollars. Heri er indbefattet 140 dollars i første- og andenpræmie for kvier og svin, udstillede på amts-, stats- og juniordyrskuer i Wisconsin. På denne måde tjener Loren selv til sit landbrugsskoleophold på universitetet i Madison næste vinter.

Foruden det her omtalte arbejde — som i F. F. A.-sprog kaldes »produktiv foretagsomhed« — hører der endnu to ting til et komplet F. F. A.-program. Det ene kaldes »forbedrende arbejder«. Det kan være besætningsregnskab, indførelse af forbedrede stammer af kløver, græsser, korn, majs o. s. v. Kort sagt, en indsats, som bevisligt har ført til fremgang af gårdens produktion. Det andet kaldes for »anbefalede arbejder og færdigheder«. Eleven skal opøve sig i f. eks. at ringe tyre og svin, kastrere grise, pode bælgplantefrø, afsvampe sædekorn, pode frugttræer o. s. v. Foruden dette rent faglige

arbejde, så har de i F. F. A. konkurrencer i bedømmelse af dyr, de har kurvebold-kampe mellem de forskellige F. F. A.-afdelinger, de har sangkvartetter og musikkorps, som strides om at være de bedste i stat og nation, og de har stats- og nationalkonkurrencer i at behandle landbrugsemner i foredragsform.

Loren er med i det hele, og det er ubegribeligt, han kan overkomme det. Han har udvist meget stor dygtighed som F. F. A.'er, og hans kammerater har valgt ham til sekretær i deres afdeling. Hver afdeling har sin formand, næstformand, sekretær, kasserer og en reporter, som holder dagspressen underrettet om begivenhederne i deres afdeling.

På den årlige stats-F. F. A.-forsamling vælger eleverne deres statsstyrelse, og i Kansas City vælger de delegerede fra staterne deres nationale styrelse. Inden for F. F. A. er der kappestrid om at blive den bedste F. F. A.'er i lokalafdelingen, i staten og i hele nationen. I den lokale afdeling er det læreren, som ud fra sit kendskab til eleverne afgør, hvem der er de bedste. Disse udnævnes til »afdelingsfarmer« i deres respektive arbejde. For at blive »stats-farmer« skal man indsende ansøgning herom til stats-F. F. A.-styrelsen. Det er landbrugslæreren, som sender kandidaternes journaler ind og indstiller den elev, han mener har fortjent det, til udnævnelsen som »stats-farmer«.

Der knytter sig dog en efter min mening uretfærdig bestemmelse til denne kandidatur. For at komme i betragtning til statstitlen skal eleven have været i lokalafdelingens styrelse, og det er jo ikke dem alle, der kan nå at komme det, om de er aldrig så dygtige til deres studier og praktiske arbejde. Men Loren har en chance for at komme i betragtning, eftersom han er sekretær.

Læreren sendte Lorens rapport for de 3 års arbejde, han hidtil har udført, ind til statsstyrelsen og indstillede ham til »state-farmer«. Han opnåede denne titel og vil nu arbejde på at blive »american-farmer«, en af de højeste udmærkelser, der kan opnås. Her er det den nationale F. F. A.-styrelse, som udnævner dem, der er titlen »american-farmer« værdige. Som

Fig. 2. Da Loren fik sin anerkendelse »State Farmer Degree« ved F. F. A.-mødet i Green Lake — Wisconsins Hindsgavl — sommeren 1949. Det er ikke af beskedenhed, han vender ryggen til fotografen, men for at man bedre kan se hans F. F. A.-uniform. En sådan har de fleste F. F. A.'ere. Trøjen er af blå fløjel, bogstaverne og F. F. A.-emblemet er syet med guldtråd. På trøjens forside er som regel ejermandens navnetræk syet på, og hvis han er bestyrelsesmedlem, da også angivet, hvilken post han beklæder, f. eks. sekretær. På ryggen ses foruden emblemet også hvilken stat, han er fra og hvilken lokal F. F. A.-klub, han tilhører.

regel er der ca. 200 af dem hvert år, fordelt over alle stater, og de får 25 dollars hver i præmie.

Administrativt er F. F. A. delt ind i 4 regioner. I hver region udvælges den bedste af »american-farmer« til »regional star farmer«, og det belønnes med 500 dollars. Endelig kåres den bedste af disse fire til »star farmer of America«. Det er den største ære, der kan overgå en F. F. A.'er, og så medfølger der den pæne sum af 1000 dollars.

Det er dog ikke alene veludført praktisk arbejde og velførte journaler, der betinger chancen for at vinde disse udmærkelser. Egen-skaber som kammeratskab, leder-evner, initiativ,

samfundssind og god opførsel i det hele taget vejer meget til i bedømmelsen af kandidaterne til de forskellige titler. De højeste udmærkelser uddeles på den årlige nationale F. F. A.-forsamling i Kansas City, og vinderne får rejsen betalt.

I november 1948 var der 20 års jubilæum for F. F. A.s stiftelse. På det 4 dage lange møde var der ikke mindre end 10 000 F. F. A.'ere fra U. S. A.s 48 stater. Pengene til de før omtalte præmier kommer fra F. F. A.-fondet. Dette fond er en særlig institution, som blev oprettet i 1944. Det blev oprettet for at give handel, industri, enkeltpersoner, institutioner og landbrugsorganisationer en lejlighed til at samarbejde om fremme af F. F. A.s program. Fondet administreres af en styrelse på 15 medlemmer. De 9 er statsledere af landbrugsfaglig undervisning valgte i forskellige stater, de 6 er fra undervisningsministeriet i Washington D. C.

Der er nu 29 registrerede bidragydere til fondet. Een gang om året mødes fondets styrelse med en repræsentant fra hver af bidragyderne. Det er ikke småting, der gives ud årligt til F. F. A.-præmier. I 1948 blev der delt ud til vinderne i de forskellige opgavegrupper ikke mindre end 60 000 dollars, og for 1949 er dette beløb sat op til 73 000 dollars.

Man kan spørge, hvilken interesse handel og industri kan have i at ofre de enorme beløb på landboudommens dygtiggørelse. Svaret må blive, at forretningsfolk erkender den økonomiske, sociale og politiske betydning, landbruget har for U. S. A.s trivsel. De erkender, at handel og industri ikke kan trives uden et blomstrende landbrug. Derfor er enhver finansielle støtte til bedre uddannelse af unge landmænd en sund og rentabel pengeanbringelse.

Jeg kan ikke modstå fristelsen til at gengive, hvad præsidenten for General Electric Company siger om F. F. A.: »Amerikas landbrug og vort land som helhed vil blive beriget, efterhånden som flere og flere F. F. A.'ere udfylder de voksnes rækker og udnytter deres erfaringer i videnskabeligt landbrug. Der kan ikke foregå noget sundt fremskridt i Amerika uden et sundt landbrug. F. F. A.-organisationen hjælper med

at oplære foregangsmænd i landmandsgerningen af i morgen. Og når deres indsats bliver mærkbar, vil de amerikanske landbrug gennem dygtig ledelse og ved anvendelse af de nyeste dyrkningsmetoder blive mere produktive og mere tillokkende. Vi i General Electric håber at kunne yde vort bidrag til mekaniseringen og elektrificeringen af den amerikanske gård, fordi vi føler, at ad denne vej vil livet på gården blive mere frugtbringende og mere tilfredsstillende. Dette er fundamentalt, hvis nationen som helhed skal trives.«

Det er altså en industrimands syn på landbruget og på F. F. A.-organisationen. F. F. A. søger at give ikke alene en rent faglig oplæring i praktisk landbrug. Den anser det som sin fornemste opgave at udvikle lederevner, evne til samarbejde, at udvise samfundssind, og den kalder på patriotismen hos drengene. F. F. A. søger at give drengene øget selvtilid og tillid til den gerning, de har valgt, søger at fremelske og vedligeholde kærligheden til livet på landet. Med den indsats, der gøres fra F. F. A.s ledelse og F. F. A.-fondet, og med den arbejdsiver, de unge F. F. A.'ere lægger for dagen, tror jeg, at F. F. A. vil nå de mål, der er sat. Og vi i Danmark kan tage en hel del ved lære af den indsats, der gøres for og af den amerikanske landbougdom.

Når man tager i betragtning, at en ung F. F. A.'er står op kl. 5 om morgenen og hjælper sin far med at malke og fodre, før han kører til skole, og hjælper til igen om aftenen, når han kommer hjem, så er det dog vist forhastet, at vi gør forsøg på at påtvinge vor landbougdom en fastlagt arbejdstid på maksimum 8 timer daglig. Så længe vi modtager hjælp gennem Marshall-planen, som er os givet af et folk, som selv arbejder hårdt, må vi hellere se at hænge noget mere i til daglig i stedet for at spille velhavere, som kan nøjes med kortere arbejdstid. Det er der jo nogen, der vil. Hvis man endelig gennem lov skal påtvinge landbougdommen noget, så var det bedre at påtvinge den en udvidet skolegang. Det har den i hvert fald bedre af end kortere arbejdstid.

Hvad enten det skal gøres frivilligt eller obligatorisk, så